

regnskabet ikke kan godkendes. Fremsættes sådan indsigelse ikke inden nævnte frist, fortaber lejereren sin ret til senere indsigelse, medmindre indsigelsen er begrundet i forhold, som lejereren ikke inden fristens udløb burde have været opmærksom på, eller udlejereren har handlet svigagtigt.“

Til de foreslåede ændringer af lovens § 67.

5) I 1. linie ændres „den 1. januar 1955“ til: „den 16. april 1955“.

6) Som ny bestemmelse indsættes efter de foreslåede ændringer af lovens § 67:

„Til § 70.

I bestemmelsens stykke 2, 3. punktum, indføjes efter ordet „udlejer“: „— i de i stk. 1, 2. punktum, nævnte kommuner af mindst 5 lejemål —“ og efter ordet „lejer“: „der ikke tillige er udlejer“.

Til den foreslåede ændring af lovens § 73.

7) Forslaget ændres til:

„Bestemmelsens stykke 2, 2. og 3. punktum, affattes således: „Aftalen skal indsendes til huslejenævnet inden udgangen af 3 uger fra dens indgåelse. Skønner nævnet, at aftalen efter samtlige foreliggende omstændigheder ikke er rimelig eller retfærdig for lejereren, kan aftalen helt eller delvis tilsidesættes af nævnet.“

Til den foreslåede ændring af lovens § 76.

8) Det foreslåede ny stykke 2 affattes således:

„Stk. 2. Forinden der i ejendomme, der er beliggende i hovedstadsområdet, jfr. § 129, stk. 2, og iøvrigt i kommuner med mere end 30 000 indbyggere, og hvis opførelse er påbegyndt før 1890, kan iværksættes en ombygning, forandring eller nyindretning, som vil medføre lejeforhøjelse, jfr. stk. 1, hvorved den samlede lejeforhøjelse for forbedringer, der er gennemført efter den 1. september 1939, vil overstige 50 pct. af den pr. denne dato gældende leje, skal sagen forelægges for huslejenævnet. Nævnet kan modsætte sig foranstaltningens gennemførelse, såfremt nævnet efter

forhandling med det stedlige boligtilsyn finder gennemførelsen urimelig under hensyn til ejendommens beliggenhed, beskaffenhed og øvrige forhold.“

Til den foreslåede affattelse af lovens § 77.

9) Stykkerne 1 og 2 affattes således:

„Stk. 1. I lejemål om lejligheder, der var eller havde været udlejet den 1. september 1939, kan udlejereren fremsætte krav om lejeforhøjelse på indtil 15 pct., fra 1. april 1956 indtil 19 pct. og fra 1. april 1957 indtil 23 pct. over den leje, der gjaldt den 1. september 1939. Disse grænser nedsættes dog til henholdsvis 5 pct., 9 pct. og 13 pct., dersom lejereren ved aftale har overtaget udlejerens pligt til at vedligeholde lejligheden. Har lejereren ved aftale delvis overtaget udlejerens pligt til at vedligeholde lejligheden, nedsættes grænserne kun forholdsmæssigt, og nedsættelsens størrelse fastsættes i mangel af parternes enighed af huslejenævnet.

Stk. 2. I lejemål om lejligheder, der første gang er udlejet i tiden fra 1. september 1939 til 31. december 1945, kan udlejereren ligeledes fremsætte krav om lejeforhøjelse. Denne kan udgøre indtil 10 pct., fra 1. april 1956 indtil 14 pct. og fra 1. april 1957 indtil 18 pct. over den leje, der gjaldt ved lejlighedens første udlejning, dog at de nævnte grænser nedsættes til henholdsvis 1 pct., 5 pct. og 9 pct., dersom lejereren ved aftale har overtaget pligten til at vedligeholde lejligheden. I lejemål om lejligheder, der første gang er udlejet i tiden fra 1. januar 1946 til 31. december 1948, kan udlejereren fremsætte krav om lejeforhøjelse, således at lejen kan udgøre indtil 8 pct., fra 1. april 1956 indtil 10 pct. og fra 1. april 1957 indtil 13 pct. over den leje, der gjaldt ved lejlighedens første udlejning, dog at forhøjelse tidligst kan gennemføres fra 1. april 1956 med indtil 2 pct. og fra 1. april 1957 indtil 5 pct., dersom lejereren ved aftale har overtaget pligten til at vedligeholde lejligheden. Stk. 1, sidste punktum, finder tilsvarende anvendelse, forsåvidt angår de i nærværende stykke omhandlede lejemål.“

10) I stykke 5 udgår sidste punktum.

11) I stykke 6 affattes 1. punktum således: